

ת"פ 16420/10/16 - מדינת ישראל נגד מוהנד אגבריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16420-10-16 מדינת ישראל נ' אגבריה(עציר)

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יאיר גויכמן מפרקליטות

מחוז חיפה - פלילי

נגד

הנאשם

מוהנד אגבריה ע"י ב"כ עו"ד ישי ניב [סנגוריה ציבורית]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הכרעת דין בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1)+(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והחזקת נשק ותחמושת לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין.

2. כאמור בהכרעת הדין על רקע סכסוך משפחתי הגיע הנאשם מול ביתו של המתלונן כשהוא ואחיו שיפצו קיר מחוץ לבית, כאשר הוא הוסע במכונית על ידי אחר וירה עליהם באמצעות נשק חם- תת מקלע. כדור אחד פגע ברגלו של המתלונן. המתלונן אושפז למשך חמישה ימים ועבר מספר ניתוחים.

עמדת המדינה

3. המדינה פתחה את טיעוניה באזכור מתוך ע"פ 4697/11 מדינת ישראל נ' אלצאנע (24.3.2013) לפיה יש להחמיר בענישה ביחס לעבירות של פתרון סכסוכים בנשק חם או קר ואף להגיע לרמת ענישה "בן שתי ספרות". באותו מקרה החמיר בית המשפט העליון את עונשו של נאשם שירה בגבה של מתלוננת שתי יריות, משמונה שנות מאסר בפועל לתשע שנות מאסר (ולא מיצה את הדין לאור נסיבות אישיות טרגיות).

4. נטען כי במקרה דנן מדובר בהתנהגות ברוטלית ואכזרית שלא עומדת מאחוריה הצדקה כלשהי אלא רצון לפגוע במתלונן ומשקפת דפוסים עברייניים בולטים וזאת חרף הרשעות קודמות לחובת הנאשם.

5. הוספו טענות באשר להתפשטות השימוש בנשק חם ליישוב סכסוכים שהפכה לפי הטענה למכת מדינה. נטען שרק ענישה כבדה ומכאיבה תהא בה עונש ראוי לנאשם.

6. נטען שרק במזל לא נגרמה תוצאה הרסנית כאשר הנאשם ניסה לחבול הן במתלונן והן באחיו. נטען שמי שנוקט בעבירות מעין אלה נותן ביטוי לדרך חיים עבריינית וחייב לשלם על כך.
7. נטען שחרף הכרעת הדין הנאשם אינו מרכין ראש אלא טוען שהמתלונן הותקף ונורה על ידי אדם אחר.
8. נטען שאמנם לנאשם זכות לנהל את משפטו עד תומו אך משהורשע לא יזכה להקלות שהן מנת חלקם של מי שמודה.
9. נטען עוד שהנשק ששימש לביצוע העבירות לא נמצא או הוסגר עד היום.
10. בנוסף נטען שהתקיים תכנון משמעותי כולל הכנה המוקדמת של הרכב ושחלקו היחסי של הנאשם היה דומיננטי ביותר ושהיה צפוי להיגרם נזק גדול בהרבה כתוצאה מהירי הפרוע. נטען שהנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה- סכסוך משפחתי, מצביעות על חומרה יתרה שיש במעשיו.
11. נטען שהנאשם בהיותו בגיר ואדם אינטליגנט, יכל להבין את אשר הוא עשה ולהימנע מעשיית המעשים.
12. נטען שבמקרים דומים נגזרו עונשי מאסר משמעותיים כאשר נטען שעונשו של הנאשם כאן צריך להיות חמור יותר מאותם מקרים.
13. אוזכרו המקרים הבאים:
- ע"פ 6459/17 **מדינת ישראל נ' אור קדושי** (27.2.2018) שם הורשעו המשיבים יחד עם אדם נוסף על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון כאשר יוחסו להם עבירות של קשירת קשר וחבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק ועוד שיבוש מהלכי משפט. המשיבים הצטיידו בקסדה, קטנוע ובאקדח מסוג גלוק וחלפו בסמוך למתלונן ואחד מהם ירה קליע בחזהו. על היורה הוטלו 6 שנות מאסר בפועל ועל המסיע 5 שנות מאסר בפועל. בערעור עונשם הוחמר לשמונה שנות מאסר בפועל, כל אחד.
- בע"פ 6101/16 **אחמד עווד נ' מדינת ישראל** (28.6.2017) בערכאה הדיונית הורשע המערער בירי לעבר שתי רגליו של מתלונן על רקע סכסוך ביניהם כאשר המערער חשד בקשר בין רעייתו לבין המתלונן. בערכאה הדיונית הוטלו 9 שנות מאסר בפועל ובערעור הופחת העונש לשמונה שנות מאסר.
- בע"פ 1186/15 **מוחמד יונס נ' מדינת ישראל** (23.11.2018) ירה המערער 4 יריות לעבר המתלונן על מנת

לפגוע בפלג גופו התחתון על רקע כעסו על כך שהוא אמור להעיד נגדו בהליך פלילי. המערער עשה את המעשים בהיותו במעצר בית מלא ובערכאה הדיונית הוא הורשע לאחר ניהול הליך מלא ונידון ל-11 שנות מאסר. בערעור הופחת עונשו ל-9 שנים ו-4 חודשים.

בע"פ 8721/14 מוחמד אבו לבן נ' מדינת ישראל (28.9.2016) בערכאה הדיונית הודה המערער בכך שהוא שלף אקדח וירה לעבר משפחת ארוסתו לשעבר מספר יריות שגרמו למתלון פציעה ברגלו ושכנה שהייתה במקום נפגעה בגבה. הוטלו 9.5 שנות מאסר והערעור נדחה.

בע"פ 4375/02 לזר דין נ' מדינת ישראל (09.01.2003) נאשם בעל משפחה ללא עבר פלילי עם בריאות לקויה, ירה בממונה עליו בעבודה ונידון ל-13 שנות מאסר בערכאה הדיונית. בית המשפט העליון לא התערב בתוצאה.

14. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נמצא בין 8-12 שנות מאסר בפועל וביקשה לאור החומרה היתרה שבמעשים שהעונש יפסק ברף האמצעי. התבקש בנוסף מאסר על תנאי, קנס כספי כבד ופיצוי הולם למתלון.

עמדת הנאשם

15. ב"כ הנאשם ציין שהנאשם עצור מיום האירוע, 18.9.16, ועד היום. צוין שהעבירה בה הורשע למעשה היא ירי מרכב עם אחר שנוהג ברכב לעבר המתלון ואחיו כאשר המתלון נפגע ברגלו, כאשר לפי הטענה הפגיעה לא חמורה שבגינה אושפז 5 ימים ושלא נותרה נכות כלשהי. נטען שהנאשם ממשיך להאמין בחפותו וכי מצב זה מקשה מסיבה מובנת על הטיעון לעונש. נטען שמתחם הענישה שהוצג על ידי המאשימה מתאים לעבירות הריגה וסיוע לרצח אך אינו מתאים לעבירה נשוא כתב האישום, בוודאי לא בן אדם שהיה נורמטיבי ללא עבר פלילי עד לאירוע. נטען למתחם ענישה הולם שבין 2-4 שנות מאסר. אוזכרו המקרים הבאים:

בת"פ (ב"ש) 8133/00 מדינת ישראל נ' אילן אלימלך (11.12.2001) הורשע נאשם לאחר שמיעת הראיות בביצוע עבירה לפי סעיף 1329(1) לחוק העונשין ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק. הנאשם הסתכסך עם אחר בקשר לבחורה ששהתה במועדון והנאשם ירה ברגלו של המתלון שניים או שלושה כדורים. הנאשם היה בעל קווים עברייניים באישיותו ובמעשיו. בית המשפט הטיל עליו מאסר בפועל למשך ארבע שנים. המתלון החלים מפצעיו.

בת"פ (ת"א) 1119/02 מדינת ישראל נ' וואיל בן עודה חטיב (23.1.2003) במסגרת הסדר טיעון בו הודו הנאשמים (שלושה) והם הורשעו- נאשם 1 בנשיאת נשק שלא כדין וגרימת חבלה חמורה בכוונה מחמירה; נאשם 2- גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; נאשם 3- הריגה. שלושת הנאשמים היו אחים שפגשו באקראי

בסמוך לבריכת שחייה באנשים מפלג אחר של המשפחה שהחלו להכות את הנאשם 1. במהלך הקטטה הוא שלף אקדח וירה מספר כדורים לכיוון הרכב השני ופצע שלושה מיושביו. בהמשך הגיעו אנשים נוספים והתפתחה תגרה תוך כדי שימוש בנשק קר. במסגרת התגרה נאשם 3 הכה פצועים, איים על רופאים ואחיות שהגיעו לטפל בהם ודקר אחד מיריביו וגרם למותו. על הנאשם 1 הוטלו שלוש שנות מאסר בפועל, על נאשם 2 שנתיים וחצי מאסר בפועל, ועל נאשם 3 עשר שנות מאסר בפועל. צוין שהתביעה לא העמידה לדין את הפלג השני של המשפחה בשל מעורבותו באירוע.

בת"פ 33577-04-12 **מדינת ישראל נ' בן שטרית** (31.1.2013) בגין עבירות של אחזקת נשק, נשיאת נשק, חבלה בכוונה מחמירה ויריות באזור מגורים הוטלו 4 שנות מאסר בפועל על הנאשם כאשר האירוע התרחש כאשר פגש במתלונן באזור מגורים בשעת לילה מאוחרת. המתלונן זרק כוס לכיוון הנאשם ובתגובה שלף הנאשם אקדח שהיה ברשותו שלא כדין וירה לעברו שלוש יריות כאשר רק השלישית פגעה בו ושרטה את ברכו הימנית.

בת"פ 55014/08 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.10.2009) בגין עבירות של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים ואיומים הוטלו על נאשם קטין מאסר בפועל למשך שלושים חודשים. באותו מקרה הגיע הנאשם לגינה ציבורית בשעת לילה מאוחרת, שם בילתה חבורה של אנשים. הנאשם קילל את הנוכחים, עזב את המקום וחזר שניות לאחר מכן עם אקדח וירה שישה כדורים לעברם כשהוא מנסה לפגוע באחד מהם.

16. בדבריו הנאשם במקרה דנן הצהיר שהוא מכבד את החלטת בית המשפט אך ממשיך לטעון לחפותו וטען שהוא הקורבן ולא התוקף.

דין

17. הערכים המוגנים שנפגעו היו שלמות הגוף ושמירה על שלום הציבור. מידת הפגיעה בהם הייתה יחסית חמורה בהתחשב בכך שבוצע ירי לאור יום מרכב חולף בשכונת מגורים לתוך חצרם של המתלונן ואחיו וגרם לפגיעה בגופו של המתלונן.

18. ברור שהתקיים תכנון מוקדם, הן בכל הקשור להצטיידות בנשק והן בגיוס רכב ונהג לצורך ביצוע הירי. חלקו של הנאשם היה דומיננטי כאשר הוא זה שהיה בסכסוך עם המתלוננים והוא עצמו ביצע את הירי. היה צפוי להיגרם נזק משמעותי היות שמדובר בשימוש בנשק חם ונורו מספר כדורים שפגעו בקרבתם של המתלונן ואחיו.

19. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה היו פסולות, כאשר אין הצדקה לנטילת החוק לידיים גם אם הנאשם היה מסוכסך ואף מאוים (טענות שלא התקבלו). הנאשם היה צריך לדעת אודות הפסול

במעשיו ולהימנע מהם.

20. מתוך כל האמור לעיל הגעתי למסקנה שמתחם הענישה ההולם נע בין 6-10 שנות מאסר בפועל.

21. בהטלת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בכך שהנאשם הוא נעדר עבר פלילי בעוד שהענישה תפגע בו ובמשפחתו. לעומת זאת, אין הוא נוטל אחריות גם לאחר שהוא הורשע.

הגעתי למסקנה שיש להטיל עונשים כדלקמן:

א. 7 שנות מאסר בפועל כאשר יש לנכות את התקופה בה הנאשם שוהה במעצר החל מיום 18.9.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 24 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור כל אחת מהעבירות בהן הוא הורשע.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי למתלוננים כדלקמן: לס' סך של 25,000 ₪ ולמחמוד סך של 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.1.2019.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ח, 30 מאי 2018, בנוכחות הצדדים.